

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 1 grudnia 2022 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0051(COD)

15024/1/22
REV 1 ADD 3

DRS 64
SUSTDEV 203
CODEC 1793
COMPET 928

NOTA

Od: Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)

Data: 30 listopada 2022 r.

Do: Rada

Nr dok. Kom.: 6533/22

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie
zrównoważonego rozwoju oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2019/1937
– Podejście ogólne
= *Oświadczenie Estonii*

Delegacje otrzymują w załączeniu oświadczenie delegacji Estonii na powyższy temat, z myślą
o posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 1 grudnia 2022 r.

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju

Oświadczenie Estonii

do włączenia do protokołu posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności z 1 grudnia 2022 r.

Estonia z zadowoleniem przyjmuje ogólny cel dyrektywy w sprawie ochrony praw człowieka i środowiska w toku prowadzenia działalności gospodarczej. Przedsiębiorstwa, zwłaszcza duże, odgrywają ważną, a nawet kluczową rolę w kontekście zrównoważonego rozwoju, ponieważ środki produkcji towarów i usług mają znaczący wpływ na środowisko i zasady praw człowieka.

Rozwiązania odnoszące się do części załącznika dotyczącej praw człowieka, odpowiedzialności cywilnej i sektora finansowego wciąż nie są jednak z naszej perspektywy pod względem prawnym ani jasne, ani wykonalne. Stosowanie niejasnych pod względem prawnym przepisów może spowodować nadmierne obciążenie administracyjne tak dla państw członkowskich, jak i przedsiębiorstw, może także zmniejszyć ich konkurencyjność. Chociaż widzimy kilka pozytywnych zmian w stosunku do pierwotnego wniosku, nadal uważamy, że nie osiągnięto jeszcze równowagi między poszczególnymi interesami uwzględnionymi we wniosku.

Co do wdrożenia załącznika (zwłaszcza w dziedzinie praw człowieka), wiązałoby się to z pytaniami co do sposobu formułowania jasnych i zrozumiałych pod względem prawnym obowiązków w prawie krajowym. To z kolei może prowadzić do niewystarczająco jednolitych obowiązków w całej UE, co nie wspierałoby celu dyrektywy. Ponadto niejasne obowiązki utrudniłyby przedsiębiorstwom ocenę ich obowiązków w celu racjonalnego uniknięcia ewentualnej odpowiedzialności cywilnej, a stronie poszkodowanej trudno byłoby ocenić rozsądne perspektywy roszczenia. Dodatkowo, nadal dostrzegamy niespójności z ogólnymi zasadami prawa deliktów, głównie w odniesieniu do przypisania odpowiedzialności. Jeżeli chodzi o sektor finansowy, zrównoważony rozwój w tym sektorze jest już regulowany różnymi aktami prawnymi, co rodzi szereg pytań dotyczących wzajemnych powiązań, spójności i jasności prawa w odniesieniu do zasad należytej staranności mających zastosowanie do sektora finansowego.

W kontekście przedstawionym powyżej Estonia nie może poprzeć podejścia ogólnego, zwłaszcza że chcielibyśmy doprecyzować część załącznika dotyczącą praw człowieka oraz skreślić lub przynajmniej dodatkowo doprecyzować przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej.
